

Szerkesztői iroda:

Belmagyar-utca végén (Máriaffy-ház), a hová a lap szellemi részét megillető közlemények czimzendők.

Az „Ellenzék” előfizetési díja:

Egész évre . . . 16 forint. Negyedévre . . . 4 forint.
Félre . . . 8 forint. Egy hóra . . . 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 5 krajczár.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatnak vissza.

ELLENZÉK.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Kiadó-hivatal:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

Egy négyszög ccentiméternyi tér ára **4** krajczár. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek.

Reklám sora **1 forint.**

Bélyeg-illeték minden hirdetés után **30 kr.**

Hivatalos közlemények sora **5 forint.**

Nyilttéri czikkek garmond sora után **20 kr.** fizetendő.

Bánffy dicsérete.

A Bánffy Dezső br. személyes szolgálatára berendezett sajtó-apparatusban még mindig akadnak Apanagyfalu politikai kis játékait eljátszott bölcsének siratói. A „Pesti Hírlap” különösen excellal a siratásban. A mit ez az újság e részben tesz, becsületére válnék bármely mezősségi falu vén asszonyainak. Az ember valósággal idegessé lesz a fájdalomnak a miatt a görcsös zokogásban nyilatkozó imitátója miatt, a melylyel a Légrády ur lapja az „egységes nemzeti állam” egyetlen államférfiát még mindig bucsztatja.

Ugyvolna tehát, hogy az egységes állam elvesztette Bánffy Dezsőben az ő erős kezű bajnokát és a partikularizmus sarkánya megmenekült attól a szt.-Györgytől, a ki korábban zárva tartotta?

Nós hát mi objektív szemekkel keressük Bánffy Dezső politikájában a nemzeti egység gondolatának az ismeretető vonásait, de nem vagyunk képesek azokat felfedezni.

Emlékszünk ugyan valamire. Emlekszünk arra az ellenzék részén is elismeréssel fogadott kezdeményezésre, a melylyel a volt miniszterelnök ur a fiúmai kérdés megoldását vette czélba.

De hát vajjon kísérte-e valamelyes eredményt ezt a merész, de — mint a következmények mutatták — kellően meg nem fontolt kezdeményezést?

Nós hát igen. A fiúmeiek hangulata alaposan felzavartott. Az ott korábban még tényezőt képezett magyar rokonszenv elhalványodott. Helyén kigyúlt a partikularis érdekeit féltékenyen őrző patriciatus ideges bizalmatlansága és — Szapáry László gróf, ez a fiatal, de telivér klerikal-feudalis főúr fiúmei kormányzó lett.

Hát ha ezeket a mozzanatok mint a nemzeti egység politikájának az eredményeit lehet feljegyezni, akkor be kell ismerni a Bánffy-politika eredményes voltát. De egyéb adatot aztán alig találunk a nemzeti egység politikájának a demonstrálására. Hanem olyan dolgot, a mi nem egészen vág össze a nemzeti egység politikájának az előfeltételeivel, találunk már egy nehányat. Megtaláljuk nevezetesen a partikularizmus szellemének azokat a kicsinyes, de hatásukban nem kevésbé károkozó megnyilatkozásait, a melyek a helyi érdeket emelték az országos fölé és

apró-cseprő vicinalis sérelmeik orvoslását a köztől követelt áldozatok után keresték. Ez a szellem soha sem volt erőteljesebb és toladóbb, mint a Bánffy Dezső aerája alatt.

És vajjon szembe szállt-e ennek következtelével, visszautasította-e toladókat Apanagyfalunak a nemzeti egység bajnoka címén ünnepezt államférfia? Hát bizony nem tette. Hanem felhasználta az ő kortes-politikája czéljaira, hatalmi érdekek kaczérokodott vele és végeredményben hozzájárult a felhizalásához.

Avagy ki ne tudna a képviselőválasztásoknál oly nagy szerepet játszott ígéretekről, a melyek az egységes haza nagy gondolatát felváltották a helyi érdek partulatumainak apró pénzére és a polgárságot arra szoktatják, hogy a képviselőválasztások alkalmát ne a közdolgok intézése felett való bírálat megnyilatkozásának, hanem egy olyan országos vásárnak tekintse, a melyben a hatalom szekerének tolásával egy-egy kis tapaszt lehet szerezni a vicináliai sebeire?

Am ki meri elmondani, hogy ez a felfogás összefér az egységes nemzeti állam gondolatával és ki meri tagadni, hogy Bánffy Dezső milleniumi választásaiban nagy szerepet játszott ennek az önző és sivár felfogásnak a felülről való legyezgetése?

És azért Bánffy Dezsőben mégis a nemzeti egység nagy gondolatának a felelem és gáncs nélkül való Bayard-ját kellene elsiratnunk?

Hát mi a siratói tisztet az ő mindenféle járulékaival együtt átengedjük a „Pesti Hírlap”-nak és azoknak a kis szellemi tökéjüket eddig nagy uzsorakamatra forgató politikusoknak, a kik Bánffy Dezső bukásával a bettli-nagyságok világát is megbukottak látják. Azt hisszük ugyanis, hogy az igazságot Pázmány Dénes fejezte ki, mikor a Bánffy politikájának sokat emlegetett chauvin vonásait is visszavezette arra, a mi ennél az emberről mindenbe a vezér motívumot, az uralkodó hangulat képezte: az ellenmondást nem tűrő, a minden ellenállást eltiporni akaró türelmetlenség vad indulatára.

Ebből az indulatból táplálkozott az a sokat magasztalt erős kezű nemzeti politikai is, a melynek tulhajtásait aztán áldozatokkal volt kénytelen helyrehozni a magyar állameszme. És ebből az indulatból eredett az a törekvés, a mely egyszer Fiumét zavarta fel, más-

kor a szerb egyházi ügyekbe kapott bele, de eredményül nem mutatott fel egyebet kapkodás teremtette zürzavarnál és az érdekelt körök ebben az előzőnél jobban létre kapott féltékenységénél, bizalmatlanságánál, ellenszenvénél.

Am az indulat politikája nem képviselheti az egységes nemzeti államgondolat, legfeljebb elég byzantikus lehet arra, hogy emezt czéggérül használja az ő sivár egyoldalúságának, lelketlen türelmetlenségének és eszmétlen daczának elplezésére, a naivak meglepésére.

Dr.

Politikai hírek.

Közös miniszteri értekezlet Bécsben. Tegnap már jelentettük, hogy Bécsben a két kormány közös miniszteri tanácsot tartott. Erről még következőket tudatják:

A tanácskozásban résztvettek az összes közös miniszterek, továbbá a két miniszterelnök, a két pénzügyminiszter és a két honvédelmi miniszter. Fejérvár Géza báró kivételével a magyar miniszterek Budapestre visszautaztak. A tegnapi előértekezleten még nem állapították meg a delegációk egybehívásának időpontját, ezt csak a közös költseglőirányzatnak közös miniszteri értekezletén történő végleges megállapítása után határozzák meg.

Azokra a hírekre, a melyek szerint a magyar miniszterek Bécsben létük alatt az osztrák szakminiszterekkel kiegyezési ügyekről is tanácskoztak volna, meg kell jegyeznünk, hogy ilyen tárgyalásokra eddig alkalom sem volt.

Széchenyi Manó gróf, ő felsége személye körüli miniszter, két hétre Abbáziába utazott.

Más hír szerint csakugyan beszéltek volna már, ha nem is formális tárgyalás alakjában, a kiegyezésről.

A kiegyezés dolgában való érdemleges tárgyalás még nem jutott dűlőre. Az idevaló politikai körökben azt beszélük, hogy ugy Thun gróf miniszterelnök, mint Kaizl pénzügyminiszter határozottan ellenzik Széll Kálmánnak a bankprivilegium meghosszabbítása dolgában való magatartását.

Az első törvényjavaslat. Ugy halljuk, hogy az első törvényjavaslat, melyet Hegedűs Sándor kereskedelemügyi miniszter ez új állásában munkába vett: az állami kedvezmények reformjáról szól. Az a törvény, mely az iparnak adandó állami kedvezmények ügyéről 1890-ben életbelépett, a mostani év végével lejár s így megújítása tulajdonképpen amugy is meglehetősen sürős. Hegedűs Sándor azonban nem szándékszik az egyszerű megújítással megelégedni s ezért azt a javaslatot, melyet a minisztériumban teljesen talált újabb tárgyalás alá vetette s több tekintetben átalakítja. A javaslat, mint halljuk, néhány hét múlva a törvényhozás elé kerül.

ORSZÁGGYÜLÉS.

Budapest, márcz. 9.

Tegnap már táviratilag közöltük az országgyűlés lefolyását. Most csak azért emlékeztünk meg újra róla, hogy a Tisza csoport a Rakovszky mentelmi ügyét választotta ki, hogy sikra szálljon. Fölállott Gajary Ödön és a mellett foglalt állást, hogy a mentelmi bizottság javaslata változatlanul fogadtassék el. (Ez a javaslat azt tartalmazza, hogy Rakovszky esetében nincs a mentelmi jog megsértve.)

Felszólalása — hiába hangoztatta, hogy nem akarja ezzel a parlamenti békét megbontani — nagyon kellemetlenül hatott. Sorba felállottak Buzáth Ferencz, Olay Lajos, Ivánka Oszkár és hangoztatták, hogy az akkori izgalmas időkben nem is lehetett ezt az ügyet pártatlanul sem megvizsgálni, sem elbírálni.

Végre is szavazás alá került a dolog. Kubinyi méltányos, konziliáns indítványa mellett szavazott az egész függetlenségi párt, a néppárt, a volt nemzeti párt, a disszidensek, a szászok és a kormánypárt nagy része. A Tiszák magukra maradtak.

— Többség! Nagy többség?
— Ellenpróbát! Lássuk, kik ők! — kiáltották az ellenzéknek.

Az elnök elrendelte az ellenpróbát. A baloldalon csendes derűtlenség futott végig, a mikor a Tiszák leolvadt csoportja felállott szavazni. Mindössze 42-en voltak. Ime a névsoruk:

Tisza Kálmán, Nyegre László, Molnár Béla, Pulszky Ágost, Kubinyi György, Werner Gyula, Szóts Pál, Török Bortalan, Lázár György, Podmaniczky Frigyes, Dózsa Andre, Sámuel Lázár, Münnich Aurél, Gajary Géza, Aiding János, Piukovits József, Beksics Gusztáv, Konkoly-Thege Miklós, Feszty Béla, Gajary Ödön, Schmidt Gyula, Rudnyánszky Béla, Lónyay Sándor, Heltai Ferencz, Örlény Kálmán, Léway Lajos, Kristóffy József, Mezey Mór, Földváry Miklós, Sréter Alfréd, Szaplonczay Miklós, gróf Forgách Antal, Babó Lajos, Neumann Ármin, báró Földtész Arthur Rónay János, gróf Berchtold Arthur, Szily Pongrácz, Fischer Sándor, Demkó Pál, Rosenberg Gyula.

A már tegnap jelzett interpellációk pedig a következőleg folytak le:

Felkiáltások a szélsőbboldalon: Öt percet kérünk!

Kubik Béla: Tiltakozik Perczel Dezső erőszakossága ellen, hogy a szokás ellenére 1 órákor nem adott szünetet. Nem is volt itt az ülés elején, csak később vette át az elnökséget, így neki nincs szüksége a szünetre. Elnök: Előbb kellett volna kérnie a szünetet.

Kubik Béla ezután a nemecs-ócsai választás visszaéléseit sorolja elő.

Zmeskál Zoltán: Röviden disznóság! (Zaj.)

Elnök: Csendet kérek!
Zmeskál Zoltán: Ha én Perczel Dezső lennék, most nem elnökölnék.

Elnök: Tapintatosságból nem elnököltem az alatt, míg a Ház Rakovszky mentelmi ügyét tárgyalta. Most sem elnökölnék, ha az

alelnökök jelen volnának, de azok Bécsbe utaztak. A képviselő urnak különben jogában áll interpellációját szombaton megtenni.

Kubik Béla ezután a következő interpellációt intézi a belügyminiszterhez:

Van-e tudomása a belügyminiszter urnak arról, hogy a komárommegyei nemecs-ócsai kerületben f. é. február 24-én megozított képviselőválasztás alkalmával az ottani főispán és vele egyetemben a szolgabírók meg nem engedett módon korteskedtek a szabadelvű párt mellett.

Szándékozik-e vizsgálatot tartani és a fegyelmi eljárást megindítani az illetők ellen, hogy a jövőben a tiszta választások biztosítva legyenek, a hatalmukkal visszaélő tisztviselők pedig fegyelmileg megbüntettessenek?

Pichler Győző ugyancsak a nemecs-ócsai választás ügyében interpellál:

Megokoló beszédben a választási elnök eljárását dicsőöságnak minősítette.

Elnök: A képviselő urat inparlamentáris kifejezése miatt rendreutasítom. (Nagy zaj a szélsőbaloldalon.)

Zmeskál Zoltán: Szerencsétlenség volt megválasztani elnöknek!

Thaly Kálmán: Nem lesz sokáig helye az elnök székben. (Nagy zaj a szélsőbaloldalon.)

A szélsőbaloldaliak a padokat verik s ugy kiáltják:

— Erőszakosság! Majd megleckéztetjük az elnököt.

Elnök: Csendet kérek. Tessék folytatni az interpellációt.

Pichler Győző: Az embernek felkavarodik a vére, mikor a főispánok ily törvénytelséget látnak.

Mezőssy Béla: És önök azt tisztességesnek tartják?

Zmeskál Zoltán: Perczel kommandó-jára!

Pichler Győző: Mutassa meg a miniszterelnök ur az első alkalommal, hogy a törvénynek, jognak és igazságnak érvényt szerez.

Hentaller Lajos: Azt a főispánt el kell csapni.

Pichler Győző a következő interpellációt intézi a belügyminiszterhez:

Van-e tudomása a belügyminiszternek arról, hogy a lezajlott nemecs-ócsai választás alkalmával Zámory Béla érdekében Sárközy Aurél főispán hivatalos hatalmával visszaélve, személyes korteskedéssel és fenyegetéssel terrorizálta a választókat.

Van-e tudomása a belügyminiszter urnak arról, hogy Sárközy Aurél főispán a választási küzdelem alatt és a választás napján a neki alárendelt tisztikart korteskedésre használta föl, két héten át a főispán felszólítására a tisztikar egyebet sem tett, mint faluzott és a Zámory párt mellett agitált.

Ha nincs tudomása a felsoroltakról a a belügyminiszternek, hajlandó-e e tekintetben magának tudomást szerezni és hajlandó-e a Sárközy Aurél főispán és tisztviselői által elkövetett visszaéléseket megtorolni.

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1899. Márczius 9.

A viszontlátásig.

— Beszély az 1848—49-iki időkből. —

Írta: Csorvász István.

Csatát vesztett, de nem dicsőséget a csaták oroszlanja.

Seregét legyőzték, szétverték, ágyuit, kocsiát elfoglalták. Elvétezt ezekkel együtt sok értékes drága emlékeket és sok mindennél drágább hős vitézei, csaták diadal hősei jutottak az ellen birtokába, vagy a barátságtalan fagyos hantok alá, melyeket idegen kezek ástak a honfi számára hazája földén.

Mindent vesztett az öreg apó, mi szivének, lelkének kedves volt, csak harezias szellemét, vezéri bátorságát nem vesztette el. A vizaknai vereség után folytonosan üldöztetve a nagyszámu ellentől, vonult elke-seredetten tovább, mindig tovább az őt folyvást sarkaló ellen elől: minden alkalmas ponton megállva, s drágán adva fel minden talpalattnyi tért az ellennek.

Mint golyótól halálra sebzett oroszán, vakmerő elszántsággal vető magát nem egyszer az őt diadal hurrálva üldözők soraira, meg-meg zavarván azoknak jó kedvét, halál-hörgéssé változtatván diadal kiáltásait.

Mind hasztalan! A haldokló oroszán mind inkább gyengül sebeiben, s az ellennek, mely ezt látja, mindinkább növekszik bátorsága!

Hurráh! Hurráh!

Éljen a haza!

Hátul az őt nyomban üldöző ellen elől ezeknek szövetséges társaik a vitéz románok.

Tengernyi hadsereg. Sikságok, havasok, mind fegyverektől csillognak; hegy, völgy, bérce az ellenség diadalkiáltását hangoztatja.

Hurráh! Hurráh!

Mindig enyésztesekben, alig hallatszik már a megfáradt csatározásban lankadt magyar sereg buzdító kiáltása:

— Éljen a haza!

Ezt is elnyeli a fegyverzörög, a támadó ellen dobpergése, s a románok irtózatoss üvöltése: Hajda! hajda!

Csak egy napig pihenhetne serege, csak egyetlen éjszakán át.

Két nap és két éjen keresztül folyvást csatázik és megy a hadsereg élen, szomján, dermesztő hidegben, ruha nélkül!

Segéd tisztjei, kik mindig a vezér közelében voltak, látták a felleget, mely arezán előmlött, a viharnek lelkén átvonuló villámait!

Mint édes gyermekeit szerette harezosait, könnyek hullottak szemeiből, midőn agályos tekintetét rajtuk végig hordozá!

Két nap előtt hősök. Mindenik egy-egy oroszán, s most alig tudják fáradt tagjaikat vonzolni.

Hanem azért, ha az ágyuk megdördülnek, minden szemben felvillan a lelkesedés tüze, mindenki ismét vitéz, ismét hős!

Csak egy napig pihenhetne serege,

csak egyetlen éjen keresztül, gondolá magában.

Vagy talán véletlenül el is mondá, mi felett töprengett aggódo lelke!

De hol állhatna meg? Mindenütt ellenség, minden talpalattnyi tért ellenei tartanak elfoglalva, nem egyszer már szuronynyal kellett utat törnie a visszavonulás folytatására!

Elöl tűz... hátul tenger: mindkettő elnyeli!

Csak annyi hely lenne, csak egy kis pont, hol serege megpihenhetne! Majd örökönnék ő ágyuival álmai felett!...

— Azt hiszem, tábornok ur, hogy Szászsebesen kipihenhetné magát seregünk — mondá fiatal segéd tisztjeinek egyike!

Az öreg apó ráemlé villámló szemeit, mintha mondtá volna: látom mappámról, de hát ezt bizonyosan nem fogja az ellen megengedni!

Régi falai az ostromot ugyan nem soká állanak ki, de az erre nem számított ellent pillanatra legalább megállásra bírhatná s e pillanat nekünk elég lenne, hogy magunkat kipihenhessük.

— Szászsebest Bartelsz ezredes tartja megszállva! — jelenté e pillanatban előre küldött fuvaraink egyike.

Mintha maga a Gondviselés akarta volna gynyolni!

— És, hogy ha maga Puchner ur ő kegyelmessége is, kénytelen vagyok őt üdvözölve kéri, hogy látogatásunkat elfogadni méltóztassék. Szólt az öreg apó: előre fiam az ágyukkal. Szászsebest ki kell tisztítani!

S néhány pillanat, elől-hátul dörgött az ágyu s az elke-seredett honvédek szuronyokkal üttek ki Szászsebesből elleneinket.

Hátul még mindig tartott a harez, elől a helység falain már tricolor lobogott s halatszott a diadalkiáltás: Éljen a haza!

— Ithon vagyunk, fiam, — szóla az öreg apó seregéhez — pihenjétek ki magatokat, majd örökönni fogok én felettetek.

A tisztleiden megjelent szenátusbelleknek pedig röviden így szólt:

— Nem remek beszédet várok önöktől. Elvárom, hogy katonáimat ellátják minden szükségesekkel, ellenesetben requiráltni fogok: minden vitézem számára egy font hus, egy iteze bor, egy napra való dohány!

Kezének intésével távozást jelezve, nyargalt végig a kis városron.

Midőn az utócsapat bevonult, ő már ismerte a városnak egész helyrajzi fekvését.

Egyetlen tekintet elég volt neki, hogy jobban megismerje azt, mint a legszakértőbb mérnöke.

— A kapukat el kell torlaszolni! — adá ki a parancsot. Aztán pihenjétek, kedves fiam. Hagyjátok reám a többi.

És ugy lön.

II.

A kiéhezett, elfáradt sereg nyugalomra hajta lankadt tagjait, az öreg apó örökönnék felettük!

A szász atyafiak igyekeztek tőlük telhető jó ebédrel látni el a kelletlen vendégeket. Nem egy tettük volt, melynek emlékét a szíveslátás által feledtetni akarták!

Most a magyarok a helyzet urai; a vezér egyetlen intésére porba gördülnek

fejeik!... Csak a szép szász menyecskék és szász leányok fogadták igazán őszinte barátságos indulattal a fiatal vitézeket.

Ezeknek szívök nem ismerte még a politikát, nem az ellenséget látta, csak a lovagias, szép, vitéz ifjakat...

Minden házhoz jutott három, négy... Kinek lelkét legtöbb büntudat nyomta, sietett többet is elvállalni, hogy annál több tartozását róvja le a magyarok iránýában.

A polgármester a vezért és tábornokát hívta meg, gondolván, hogy így ezek közölében annál nagyobb bátorságban lehet a kövitézeketől, kikről jó eleve feltette, hogy semmivel sem különbek, mint a vitéz Janku csapatai, kik rabolnak, fosztogatnak barát és ellenség között egyaránt, egyedül a vezérek lakását respektálnak.

A potgármesterné asszony szivből jött igazi nyájassággal fogadta őket, nagy kék szemeiben ott ült szelid lelke, mely egyáltalán nem volt részese férje tetteinek.

Isten hozta! Legyenek üdvözölve, fogadta őket az előszobában.

A polgármesterné asszony mellett, ott állott két gyönyörű leánya, mindenike egy-egy havasi rózsza, finom fehér arcczal, aranyló fürtökkel s oly sötét kék szemekkel, mint az ég azul boltozatja.

Ez is a polgármester parancsa volt, tudta jól, hogy a szépség sok esetben hatalmas villámhárító, leányairól mindenki azt mondá, de maga is jól tudá, hogy Brassótól fogva Beszterezéig, szebbet aligha találának.

(Folyt. köv.)

Sz. 85—1899 v. g.

200. 3—3.

Hirdetmény.

A szarvasmarhák, lovak és borjúk legelőre való beiratása valamint a csorda gyűlekezési helyének megváltoztatása tárgyában.

Felhívatom mindazon gazdákat és állattulajdonosokat, kik az 1899-ik évre állatjaikat a tejelő, barom, filléres, szűzgulya, ménes, bika és lombi csordákba járatni óhajtják, hogy bejelentéseiket a legeltetési felbérnek előleges befizetése mellett a városházánál, a városgazdai hivatalban,

f. évi április hó 1. napjáig

annálval inkább tegyék meg, mert a meghatározott számon felüli jelentkezések figyelembe vételét nem fognak, továbbá alólított városgazdai hivatal köztudomásra hozza a város közönségének, hogy Kolozsvár szab. kir. város Törvényhatósági Bizottságának mult évi november 16-án 443—1898. Ixvi szám alatt hozott határozatával kimondja:

1. A belváros területén úgy a tehén, mind a bival és sertés tartás eltiltatik.
2. A külvárosokban tartott tehén és bivalcsordák gyűlekezési helyül a közbéghid előtti tér s a helybeli állatok részére fentartott akol jelöltetik ki.

3. Hazulról a gyűlekező helyre s innen haza az állatokat csak felügyelet mellett szabad hajtani. Az idegen községbeli állattulajdonosok a tejelő és szűzgulya kivételével bármelyik legelőt igénybe vehetik.

Továbbá a fentti csordákhoz pásztorságra jelentkezők — Márczius hó 10-ig ugyanis alólított hivatalban a hivatalos órák alatt, valamint a gulyás-gazdai állásra jelentkezhetnek.

A városgazdai hivataltól
Kolozsvárt, 1899 február 22-én.

Gáll János,
ellenőr

Czeec Gyula,
városgazda

Arverési hirdetmény.

Vagyonbukott Mátis Endre nagyenyedi kereskedő csődtömegéhez tartozó és a csődlétár 1—2608 és 2610—2910 tétele alatt beszerzett ingóságok, melyeknek beszerzési ára 10891 frt 38 kr. becára pedig 7532 frt 80 krt tesz.

1. A csődlétári fenni ingóságok a következő három csoportba oszthatóak:
a) Előzetes zálogjoggal terhelt ingóságok, a részletes feltételekben tételenként kiintetve, melyeknek beszerzési ára 4606 forint, becára pedig 3524 frt 72 krt tesz.

b) Előzetes zálogjoggal nem terhelt ingóságok, melyeknek beszerzési ára 6085 frt 12 krt, becára pedig 3429 frt 08 krt tesz.
c) Esztig vissza követelhető csődlétári tételek, melyeknek becára 579 frt 50 krt tesz.

2. Zárt ajánlattevő köteles kikiáltási ár gyanánt:

a) tömegnek 3524 frt 27 kr.
b) tömegnek 3429 frt 08 kr.
c) tömegnek 579 frt 50 kr.

Összesen 7532 frt 80 krt

tevő becártnak 10 százalékat, mint bánatpénzt, zárt ajánlatához eszolni. A zárt ajánlatban az ígért az a) b) és c) három tömegre külön külön is, meghatározott százalékokban, a kitüntetett egyes becár alapján a b) és c) részben csak akkor vételik tekintetbe, ha az ajánlat mindhárom tömegre, tehát az egész csődvagyonra vonatkozik és az egész csődvagyon megvételét célozza.

3. Zárt ajánlattevőnek, ha a csődbíró ajánlatát elfogadja vásárló köteles az értesítés vételétől 8 nap alatt az egész vételár, melybe a bánatpénz is beszámítandó, egyszerre, tömeggondnok nagyenyedi ügyvéd Müller Mihály kezéhez lefizetni, ennek ellenében neki a csődtömeg jelkép sen a kulcsok kiadásával átadatik.

4. Ha vásárló a fizetési feltételeknek pontosan eleget nem tesz — bánatpénzt elveszti és tömeggondnoknak joga lesz a csődtömeg vagyonát a végrehajtási törvény értelmében a vásárló terhére és veszélyére, a letételtételek szerint, egyenként nyilvános árverésen, bírói végrehajtó közvetítésével eladni, mely esetben, ha az árverési költségeken felül az ajánlati vételár ki nem kerül, azt vásárló pótolni tartozik, míg ha több vételár kerülne ki, ahhoz igénye nem lehet.

5. Az írásbeli zárt ajánlatok 1899 év márczius 25-ig bezárólag tömeggondnok nagyenyedi ügyvéd Müller Mihályhoz intézendők és nyújthatók be. Ajánlattevő zárt ajánlatába ki kell, hogy nyilatkoztassa, miként a részletes feltételeket ismeri és annak pontos teljesítésére magát kötelezi. — Elcsélt ajánlatok tekintetbe nem vétetnek.

6. Az árverési részletes feltételek, valamint a vagyonlétár hivatalos órákba tömeggondnok ügyvédi irodájába bármikor megtekinthetők.

Nagyenyed, 1899 márczius 1.

Müller Mihály
csődtömeggondnok.

218. 3—3.

Timár mesterek figyelmébe!

Székel-Keresztur községében a fapiacsoron, vasuti állomás helyen, mint oly helyen, hol a timár üzlet üzemenél feldolgozandó nyers anyagok lehető legelőnyösebben beszerezhetők, az ügyvezett Wolff-féle belső telek, ház, kényelmes lakosztályokkal, udvar, nagyterjedelmű kert és timár üzlet üzembe tételére igen alkalmas, jó állapotban levő berendezés és felszerelésekkel f. évi márczius 28-án d. e. 9 órakor a sz. keresz-ur kir. telekkönyvi hivatal helyiségében bírói árverésen el fognak adatni.

Kikiáltási ár csakis 5772 frt.

Kivánatra alólított a részletes árverezési feltételeket készséggel közli. 226. 1—1

Sz. Keresztur, 1899. márczius 6-án.

Dr. Móricz Károly
ügyvéd mint tömeggondnok

Sz. 142—1899.

225. 1—1

Arverési hirdetmény.

Alólított bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §. értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a kolozsvár városi kir. járásbíró 1899. évi VII. 37 és 40. sz. végzése következtében dr. Weisz József kolozsvári ügyvéd által képv. Schönmann és Singer cég javára Schvarcz Lipót kolozsvári lakos ellen 48 frt 58 kr. és 48 frt 58 kr. s járul. erejéig 1899. évi január hó 17 én fogantatott kielégítési végrehajtás utján felülfoglalt és 1817 frt 65 krra becsült következő ingóságok u. m.: szobabeli butorok, üzleti álmányok, árulá asztalok, könyvárak és egyebek nyilvános árverésen eladnak.

Mely árverésnek a kolozsvár városi kir. járásbíró 1899 évi VII. 40. zámu végzése folytán 48 frt 58 kr. és 48 frt 58 kr. tőkevetelés, — ennek

48 frt 58 krra 1898 október hó 23-tól, 48 frt 58 krra 1898 november hó 4-ik napjától járó 6% kamatai, 1/2% váltódíj és eddig összesen 40 forint 01 krra bíróilag már megállapított költségek erejéig Kolozsvárt Wesselényi Miklós utca 5. sz. üzletében és végreh. szenvedő lakásán leendő eszközölésére 1899. évi márczius hó 15. napjának d. u. 3 órája határidőül kitűzetik s ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg — hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek, — becsáron alól is eladatni fognak.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltaták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 108. §. értelmében ezek javára is elrendelt lik.

Kelt Kolozsvárt, 1899 évi február hó 26. napján.

Dupschek Ignác,
kir. bír. végajtó.

ÚJ CZÉGI!

Van szerencsénk a nagyérdemű közönséggel tudatni, hogy

BAGOSI FERENCZ

képesített kőműves mester és

CSEH ANDRÁS

képesített ácsmester

mint törvényesen bejegyzett cég egy új

építési és vállalkozói üzletet

nyitattunk.

Elvállalunk a szakmánkba vágó minden kisebb és nagyobb építések, valamint átalakításokat és javításokat úgy helyben mint vidéken pontosan és szakszerűen elkészíteni.

Kérjük a nagyérdemű közönség becses pártfogását annál inkább is, miután szakképzettsgünknek Kolozsvárt — tekintetes Endstrasser Benedek építész urnál szerztük és több éven keresztül mint főpallérokk működünk; és ezen idő alatt több magán és megyei munkát végeztünk, ugyint: a kolozsvári megyeház építésénél mint kőműves és ác főpallérokk együttesen működünk és az ujabban épült honvéd laktanya építésénél mint kőműves főpallér és ác alpallér működünk, továbbá a ngos Péterfi Zsigmond ur nyaralójánál, B. Bak Lajosné bérházánál mint kőműves főfelügyelő és ác főpallér működünk. — S a jeen időkbén én Bagosi Ferencz, a Dézsi r. kath. egyház bérházánál, a mely tekintetes Reményik Károly építész mérnök ur által építettett — mint építészvezető voltam alkalmazva; és Cseh András a kolozsvári róm. kath. egyház ujonnan épült bérházánál, a mely Hausmann Sándor budapesti építész ur által építettett, mint ác főpallér működött.

Es ezen idő alatt szerzett tapasztalatainkkal és teljes szakképzettsgünkkel vagyunk bátrak a nagyérdemű közönség becses pártfogását kérni s mint új kezdők magunkat becses figyelmükbe ajánlani.

Szíves megrendeléseiket várva maradunk a nagyérdemű közönségnek a legalázatosabb szolgálai

Bagosi Ferencz és Cseh András
építési vállalkozók.

Építési iroda és ácsotélpünk külközép utca 3a. szám, B. Bánfi Ernő kert a dohányraktár mellett. 224. 1—10.

Prima minőségű erdélyi

arankamentesnek ólomzáralt

Heremag f. 55.— f. 65.—

Luczernamag f. 60.— f. 70.—

Baltaczin f. 16.—

Kapható Schwartz Adolfnál, Beltorda-utca 1—3 szám. 144. 7—0.

Magyar tenyészvikák

kiválóan fejlettek és edzetek.

Továbbá:

Piros, korán érő tavasz buza
Legkorábbi, bőtermő duppani zab
Törp, fehér bokorbab, rigai len
Prairie királyné óriás tengeri
Legkorábbi székelly tengeri
Alesuthi piros korai tengeri.

162. 6—*

Ötven kilós zsákokban nagy mennyiségben is kapható:

Gróf Teleki Arvéd ur

drassói uradalmában u. p.: Koneza.

HOMORÓDI GYÓGYVIZ.

A homoródi ivó-forrás (Klotild) vize a legkiválóbb vasas savanyúvizek közé tartozik, mint ilyen az általános testi gyöngőség esetében, vérszegénységben, vesebajokban bámulatos hatásuna bizonyult; enyhíti, sőt megszünteti a gyomor hurutos bántalmait — élénkíti és előmozdítja az emésztést s a légzés szerveinek működését, erősítőleg hat az emberi test egész idegrendszerére.

Friss töltés naponta házhöz szállítva 3—4 literes korsókban:
ára 12 kr.

A korsó értéke 5 kr., de ez minden vételnél kicserélhető
Megrendelhető és kapható Kolozsvárt: Esztergár Kristóf és Popp Antal (külmonostor-utca), Hirschfeld Sándor, Gergely Ferencz, Könya Sándor, Segesváry és társa, Papp Ernő (főúr), Papp László (belmagyar utca), Bojaki Sándor (nagy-utca) urak fűszer kereskedésében, az Erdélyrészi Kárpát-Egyesületnél és Fugulyán Gerő szállitónál (Új utca 27 sz.) Tauffer János főtéri cukrászdájában egy pohár 1 kr.

Fugulyán Gerő
kolozsvári

Sorbán Károly
székely-udvarhelyi

208. 5—5.

szállitók

a v i d é k i

Hatóságilag engedélyezett

Végeladás

A j a n l o t t

a Wesselényi Miklós-utczában levő

Poszler és Társa-féle

DIVATÁRU ÜZLET

teljes feloslása miatt

a raktáron levő ezer meg ezer féle divatezikket az idő rövidsége miatt bármily elfogadható olesó árban kiárusítjuk.

A nag érdemű közönségnek legjobb alkalm van szükségletét beszerezni.

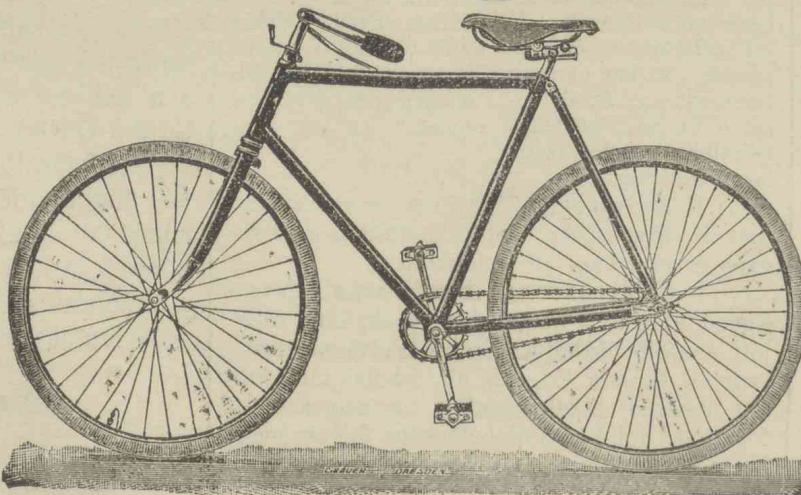
Egy próba-vásárlás megfogja győzni, hogy valóban szép ui divatezikket csaknem féárban lehet vásárolni. Maradékok kiállítása a kirakatokban feláron. — Kérjük a t. közönséget szíves megtekintésre.

Eladás nagyban és kiesinyben.

becses figyelmébe.

78 15—0.

Kerékpárt ne vegyen addig senki,

A nagybecsú vevőim-t himezni és kötni is megtanítom. Az összes raktáron levő árukat u. m. számtalanfajta uti és verseny kerékpárok, varrógépek, különféle hinta és játszó gyermekkosik, triciklik, 4 éves kortól 12 évesig havi kis részletfizetés ellenében adom.

Amint 5 évig szavatolok, meg nem felelés esetén, azonnal kicserélem.

Egyidejűleg felhívom a n. é. közönség becses figyelmét a szakszerűen berendezett kerékpár, varrógép, mechanikai javító műhelyemre, hol minden javítandó a legkényesebb igényeknek megfelelően (mailirozva, nickellirozva) gyorsan és jutányosan elkészítem.

Minden e szakmára irányuló kérdésre felvilágosítással és kívánságra képes árjegyzékkel szolgálom.

A n. é. közönség további becses pártfogását kéri

215. 2—30

míg meg nem nézte az új 1899 évben érkezők, és sok czélszerű újításokkal ellátott BEL- és KÜLFÖLDI KERÉKPÁRJAJMAT; különösen az angol fegyvergyár készítményeit, a mely felülmúl minden képzeletet, úgy csínossága, mint finom anyaga és könnyű hajtásánál fogva. Elvám kevés haszon és nagy forgalom — ezért a legfinomabb angol acélból készült ülést kerékpárokat felszerelve, azonnali fizetésnél 130 frttól 260 forintig, 2 ülésel, női vagy férfi részére 250 forinttól 380 frtig, 3 kerekű csomag-zállításra alkalmas 300 frttól, és az angol B. S. A. láncnékülieket 180—200 frttól adom; az anyaghibákért 2 évi kezességet vállalom: az igen t. vevőimet, úgy hölgyek mint urak: saját gépeimen. kényelmesen berendezett nagy zárthelyű kerékpár iskolámban díjtalanul, másokat pedig 5 frt díjért tanítom meg kerékpározni.

Raktáromban vannak az összes kerékpárok részei, azok teljes felszerelése, sokféle acétylén lámpák. Ca cium Carbide zá t kisebb nagyobb dobozokban, belső és külső gumik, eső kőpenyek stb. stb.

Kerékpárokat kölcsönbe is adok, órára napra, vagy heti használatra megállapodás szerint a használt kerekeket becsérem vagy megveszem és adok is el.

Nagy raktárt tartok Singer, Csalládi, Médium, Titania, Minerva, Gritzner kis és nagy körhajós, Howe, Cilinder, Viktoria hímző és harisnya kő tő gépekből.

Bernáth E. Sándor

varrógép és kerékpár kereskedő Kolozsvárt, vashidnál.

Ny. Magyar Mihály nyomdájában Kolozsvárt.